

Zápas s Bohem po česku podruhé...

Musím se vrátit k velkopátečnímu nápisu na naší faře. Tento týden se vyřizovala tato záležitost s pojišťovnou a policií. Policista provádějící šetření s odvoláním na svou letitou zkušenost s těmito tagy přečetl „náš“ nápis jednoznačně jako „Bůh je milost.“ Máme to tedy černé na bílém. Policejně potvrzené. Bůh je milost. Tak! Teď nevím, co si o tom všem myslet. To jsou paradoxy! To je post-postmoderna!

My si mysleli, že to je nápis znevažující Boha a ono to může být úplně jinak. Ani se mi to nechce věřit, ale člověk ze světa, který tomu rozumí, mluví jasně.

Psát na fasády domů a poškozovat tak cizí majetek určitě není dobré, ale že mezi writery je známé i slovo milost a že Bůh je s ní spojován, mě prostě uvádí v úžas. S tou naší společností je to zřejmě zajímavější, než by člověk řekl. Bůh je tu přítomen. Zvláštním, netradičním a nevyzpytatelným způsobem. Rozhodně mám o čem přemýšlet. O Bohu, o milosti, i o writerech, policii a o naší době vůbec.

P. S. Při loňských adventních duchovních cvičeních přede mnou vyvstalo s velikou naléhavostí téma milosti. Napsal jsem si tehdy na lísteček papíru: „*JEDINÉ, NA ČEM ZÁLEŽÍ, JE MILOST (stav církve, světa, rodiny, vlastního života -prosit o MILOST.)*“

Boží cesty jsou opravdu nevyzpytatelné.